

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2006 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku Wydział I Cywilny
w składzie następującym:

Przewodniczący : SSA Magdalena Pankowiec
Sędziowie : SSA Elżbieta Bieńkowska
SSA Iwona Łapińska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2006 r.
na posiedzeniu niejawnym
sprawy z powództwa **Zbigniewa Kaczmarka**
przeciwko **Edmundowi Łagódowi**
o zobowiązanie
na skutek zażalenia powoda
od postanowienia Sądu Okręgowego w Olsztynie
z dnia 27 marca 2006 r., sygn. akt I C 634/05

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27.03.2006 r. Sąd Okręgowy w Olsztynie na podstawie art. 199 § 1 pkt 1 kpc odrzucił pozew wniesiony przez Zbigniewa Kaczmarka przeciwko Edmundowi Łagódowi o - jak to określił na rozprawie powód - „przyjęcie przez pozwanego aktu apostazji i wykreślenie powoda z prawa wyznawców religii rzymskokatolickiej”. W uzasadnieniu Sąd ten podał, że tzw. akt apostazji jest instytucją kościelną uregulowaną w prawie kanonicznym, a zatem

żądanie powoda nie ma charakteru sprawy cywilnej, a ponadto pomiędzy stronami nie istnieje żaden stosunek cywilnoprawny uzasadniający potrzebę żądania rozstrzygnięcia sporu.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód nie zgadzał się z rozstrzygnięciem Sądu I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Odrzucenie pozwu jest decyzją sądu odmawiającą merytorycznego rozpatrywania sprawy z przyczyn procesowych. Decyzja ta jest obligatoryjna między innymi w sytuacji, gdy występują ujemne przesłanki procesowe, o których mowa w art. 199 kpc. Przepis ten w § 1 wskazuje następujące przyczyny odrzucenia pozwu: niedopuszczalność drogi sądowej; zawistość sporu lub powaga rzeczy osądzonej; braki w zakresie zdolności sądowej i procesowej.

Ocena dopuszczalności drogi sądowej zależy przede wszystkim od przedmiotu procesu, a więc przedstawionego pod osąd roszczenia oraz wskazanego stanu faktycznego, te bowiem elementy, konkretyzując stosunek prawny zachodzący między stronami, kształtują charakter sprawy i tym samym nadają jej lub odejmują (jak ma to miejsce w niniejszej sprawie) - przymiot sprawy cywilnej (Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego pod red. T. Erecińskiego, tom 1, Wydawnictwo Prawnicze Warszawa 1999, s. 19).

Z analizy treści pozwu wynika, że powód domaga się przyjęcia pisma mającego wszcząć uregulowany w prawie kanonicznym tryb wykreślenia go z grona wyznawców religii rzymskokatolickiej. Nie jest to zatem sprawa cywilna w rozumieniu art. 1 kpc, który podaje ustawową definicję „sprawy cywilnej” (w ujęciu materialnoprawnym i formalnym). Według kryterium materialnoprawnego sprawami cywilnymi są te sprawy, w których stosunki prawne stron układają się na zasadzie równorzędności podmiotów i ekwiwalentności świadczeń, a co za tym idzie, są one już ze swej istoty sprawami cywilnymi. W tym rozumieniu sprawy cywilne to sprawy z zakresu prawa cywilnego, rodzinnego i opiekuńczego oraz prawa pracy. Natomiast wg kryterium formalnego sprawami cywilnymi są te sprawy, które nie ze swej istoty, ale z woli ustawodawcy zostały poddane właściwości sądów powszechnych i Sądu Najwyższego.

W świetle powyższego stwierdzenia uznać więc należy za niedopuszczalną drogę sądową, gdyż sprawa dotyczy stosunków pomiędzy nim a Kościołem katolickim, które powód powinien uregulować przed stosownymi instytucjami kościelnymi, wykorzystując środki prawne przewidziane w kodeksie kanonicznym.

Z tych też przyczyn Sąd Apelacyjny uznał, że zażalenie powoda nie może wyrzucić oczekiwanego skutku i podlega oddaleniu na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

Na oryginalne właściwe podpis
Za zgodność świadczę
SEKRETARZ SĄDOWY

Elżbieta Niewińska